

عنوان مقاله:

ژئوپلیتیک، سازه ای برای همگرایی کشورهای جهان اسلام

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

ثریا یوسفی - دانشجوی دکترای جغرافیای اقتصادی، مدرس دانشگاه جامع علمی کاربردی بندر

سجاد کریمی پاشاکی - کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی، مدرس دانشگاه جامع علمی کاربردی بندر انز

خلاصه مقاله:

تقسیم بندی جهان بر اساس مناطق جغرافیای بیانگر نوع کارکرد ویژه کشورها در آن منطقه می باشد که وجوه اشتراکات آنان موجبات همبستگی و همگرایی را به وجود آورده و تحکیم آن منطقه های جغرافیایی را به مناطق ژئوپلیتیک و سپس به سازه های ژئوپلیتیک منتج می نما ید. مخاطرات و منازعات در چارچوب مناسبات کشورها و به تبع آن نقش آفرینی آنها درباره ی الگوهای تعامل و همکاری یا منازعه و کشمکش میان بازیگران سیاسی به ویژه در سطح دولت ها مباحث جدی را در زمینه ی امنیت و قدرت بازتولید نموده است. موقعیت جغرافیایی در سیاست جهانی و منطقه ای، توسعه تجارت ملت ها، برخورد فرهنگ ها، ایجاد و گسترش راهها و خطوط مواصلاتی، دفاع ملی که در صلح جهانی موثر است، از جمله عواملی است که در رفتار سیاسی دولتها و شکل گیری تصمیمات سیاسی در دو حوزه داخلی و خارجی نقش موثری دارد. حاصل این مقاله آن است که اگر چنانچه در میان کشورهای جهان اسلام، همکاری و حتی فراتر از آن احساس همبستگی و هویت مشترک به وجه غالب تعاملات مبدل شود تشکیل یک سازه ی منطقه ای برای همگرایی در ابعاد سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و غیره دور از انتظار نیست. این مقاله با رویکرد تحلیلی و توصیفی به مطالعه جغرافیای جهان اسلامی پرداخته و ضمن بررسی الگو های موجود، همگرایی جهان اسلام را با دیدگاهی ژئوپلیتیکی بررسی می نماید. سپس تقسیم بندی جدیدی را بر اساس نقش کارکردی کشورها جهان اسلام در جهت نیل به سازه های ژئوپلیتیکی ارائه می دهد.

کلمات کلیدی:

ژئوپلیتیک، همگرایی، جهان اسلام، سازه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/82770>

